

Overweging 1e zondag Advent A

Thema: God wijst ons de weg

Lezingen: Jesaja 2,1-5 en Matteüs 24,37-44

27 november 2022

R. Hornikx

Goede mensen,

We gaan over een paar dagen de laatste maand in van het burgerlijk jaar. De dagen worden korter. Het licht trekt zich langzaam terug en maakt plaats voor schemering en duisternis. De kracht van de zon neemt af, de wind is hoorbaar in de bomen, de regen tikt op de ramen, het licht is flets en grauw. Het kalenderjaar is aan het sterven.

Met het korten van de dagen is er bij veel mensen een verlangen naar het licht. Het licht van het voorjaar, de lente. Een ding is zeker, we weten dat het komen gaat, maar we weten niet precies wanneer.

Het verminderen van het licht in de natuur is vergelijkbaar met het levenslicht van veel vluchtelingen die verblijven in een vreemd land.

Ze zijn om verschillende redenen gevlucht. Veel vluchtelingen die in ons land veiligheid en rust zoeken komen uit landen waar oorlog wordt gevoerd of de vrijheid van mensen beperkt. Ze zijn oprecht op zoek naar licht in de duisternis van hun bestaan, naar vrijheid die hun in eigen land ontnomen is.

En nu ze hier zijn in ons land moeten ze met aandacht leven en waakzaam zijn op elk spoor van licht en op elke mogelijkheid om hun situatie te verbeteren. Ballingen zijn het, gevlucht voor de duisternis in hun land, ze leven in gevangenschap tussen vrees en hoop. En een leven, leven in schemering, duisternis en angst is ondragelijk.

Lang geleden leefde het volk van God in ballingschap. Ontheemd, weg van huis en haard en alles wat hun vertrouwd was.

Onzekerheid overheerste en het verlangen ooit nog terug te kunnen keren naar hun land van oorsprong.

In dergelijke situaties zien we telkens dat er mensen opstaan, profeten, die de hoop op vrede aankondigen. Profeten treden op in donkere tijden, met vrees voor hun leven. Ze weten als geen ander om elke glimp van licht en hoop op te vangen en beeldend aan ballingen aan te reiken. Maar tegelijk spelen ze voor de autoriteiten in onder andere Rusland, Iran, Qatar en nog veel meer landen hoog spel. Ook in ons land worden mensen bedreigd die opkomen voor de waarheid en de belangen van minderheden.

In de eerste lezing treedt de profeet Jesaja op.

In een geweldig visioen laat hij zijn ontredderde volk een glimp van de toekomst zien. Beeldend vertelt hij dat hoog boven de heuvels uit op de berg het huis van de Heer staat. God zelf zal ons de weg wijzen naar die berg.

En wij, zullen zijn paden bewandelen.

Met andere woorden, wij mogen of zullen doen wat God van ons vraagt. En leven naar zijn geboden. Als we dat doen zal er recht geschieden aan ieder mens. Zwaarden zullen we omsmeden tot ploegscharen. Zwaarden waarmee de ene mens de andere naar het leven staat zullen omgesmeed worden tot gereedschappen waarmee het land kan worden bewerkt om voedsel te verbouwen voor iedereen. Waar recht wordt gedaan aan mensen is er vrede. Waar vrede is wandelen mensen in het licht van God.

In de adventstijd wachten we op dat licht. We kijken uit naar het licht. Wie uitkijkt is attent, houdt zich aan de richtlijnen van God. Wie met aandacht leven en waakzaam zijn, zullen het licht zien. Wie niet waakzaam zijn, zullen leven aan het licht voorbij en blijven leven in duisternis, ballingschap en gevangenen zijn in hun zelf ontworpen wereld. In die wereld, zo horen we in het evangelie maaien de mannen het koren, de vrouwen malen het meel, ze huwen en worden ten huwelijk gegeven, zo gaan de dingen en zo is het goed. Maar als het leven daarin opgaat, dan is het niet goed. Leven is bovenal: gespannen gericht zijn op een doel dat de beslommeringen van alledag overstijgt. Wie de beslommeringen van alledag overstijgt ziet de nood van een ander en helpt. Een mens in nood helpen, brengt licht in zijn of haar bestaan. De ander komt tot zijn recht en dat is wat God van ons vraagt. En waar recht wordt gedaan, daar is vrede.

In de Advent zullen we nog meer horen over profeten die heil, maar soms ook onheil aankondigen. Wanneer het goed gaat en iedereen er maar een beetje zorgeloos op los leeft, maken ze de mensen wakker met schrikbeelden van een onheilspellende toekomst. Maar wanneer de mensen in de put zitten, wanneer ze als gevangen slaven worden weggevoerd, en hun geluk voorbij lijkt, staan er profeten op om hen op te monteren.

Profeten uit Bijbelse verhalen vinden dat mensen niet ten onder mogen gaan aan moedeloosheid. Maar ze mogen ook niet helemaal opgaan in zorgeloosheid wanneer het hen goed gaat. Je mag je ogen nooit sluiten voor wat niet goed gaat.

We mogen dan ook vol vertrouwen naar de toekomst kijken.

Maar tegelijk moeten we waakzaam door het leven gaan: dus niet aan het kwaad, het verdriet en de zorgen van anderen zorgeloos voorbij leven.